

Kutlama Bitti Nerede Kalmıştık

– AliHaydar · 10 Aralık 2015

Bir 3 Aralık Dünya Engelliler Günü daha geride kaldı.

Geçen hafta Engelliler Günü nedeniyle yazmış olduğum Görülmeyen, Duyulmayan Ve Anlaşılmayan Ben “Kimim?” başlıklı yazımda bu gün içerisinde yaşayacaklarımızı ve yaşadıklarımızı belirtmiş ve en son şu sözleri dile getirmiştım.

“Evet, bugün Dünya Engelliler Günü, 364 gün olduğu gibi görülmeyen, duyulmayan “ben” bugün görüleceğim ve duyulacağım.

Evet, bugün Dünya Engelliler Günü, 364 gün içerisinde hiç beslenmeyen, eğlenmeyen, gezmeyen, altına eden, yaşamayan, kısacası canlı bir insan olmayan “ben” bugün geziyor, eğleniyor, besleniyor ve yaşıyor olacağım.” demiştım.

Yazımda dile getirdiğim gibi tüm yurt genelinde gerek resmi kurumlar tarafından gerekse de engelli dernek veya vakıfları tarafından yapılan yüzlerce etkinliklerin genelinde de “ben” o gün içerisinde görüldüm, duyuldum, var oldum, beslendim, gezdim, eğlendim, altına etmedim kısacası insanca ve insan onuruna yaraşır bir şekilde yaşadım.

Günün sonunda koca bir yıl içerisinde ki bir günlük yaşam, bir günlük hayat bitti. Kimi etkinliklerde paneller, konferanslar verildi, kimisinde müzikli eğlenceler yapıldı, kimisinde sinema filmleri gösterildi, kimisinde geziler düzenlendi, kimisinde yemekli resepsiyonlar verildi, kimisinde de sorunları dile getirmek amacıyla polisler tarafından engellenmelere rağmen yürüyüşler tertiplendi.

O gün yapılan etkinliklerin büyük çoğunluğuna katılan seçilmiş ve atanmış yetkililerin genelinin de dile getirdiği ve medyalara yansıyan sözlere bakılacak olursa ülkede engelli sorunlarının yüzde 80-90 gibi kısmına çözüm getirildiği ifade ediliyor.

“Yollar yaptık, kaldırımlar yaptık, ulaşım araçları aldık, eğitim verdik, sandalye yardımı yaptık. Sizler için ne yapsak az gelir, biliyoruz ki daha yapacak çok işimiz var.” gibi sözler dile getirdiler.

Seçilmiş ve atanmış yetkililerin medyalara yansıyan bu sözlere bakılacak olursa ülkenin genelinde engelli sorununun büyük çoğunluğu bitirilmiş. Ülkemiz engelli sorunları konusunda güllük güllüklük bir konumda.

Gün boyu yaptık, ettik, yapacağız, edeceğiz gibi sözlerle beslenerek doyuma ulaşan bizler nihayet günü sona erdirdik.

Sabah uyandığımızda her şeyin çok farklı olacağını, bir daha sorun nedir bilmeden istediğimiz gibi rahat bir yaşama kavuşacağımızı hayal ederek uykuya daldık.

Sabaha uyandığımızda ise adılarımızı daha evden dışarıya atar atmaz yaşadığımız sorunların her zamanki gibi kaldığı yerden devam ettiğini gördük.

Bir gün önce seçilmiş ve atanmışların dile getirdiği çözümlerin aniden ortadan kaybolduğunu gördük. Anladık ki 364 gün süresince uyutmak için gün boyu bizlere ninni söylemişler. Şimdi ne diyelim bu insanlara.

Sormazlar mı her şey yolundaysa, her şey güllük güllüklükse neden ben sabah uyandıgımda evimden

çıkar çıkmaz diz boyu sorunlarla yüz yüze geldim?

Sormazlar mı sorunların yüzde 80-90'na çözüm getirildiyse benim, bizim yaşadıklarımız ne oluyor?

Neden halen engelliler toplum içerisine çıkamıyor, aynı haklardan, aynı şartlardan eşit şekilde istifade edemiyor?

Bunlar yetmezmiş gibi birde sorunlara çözüm getirmekle yetkili olanlar birde gözlerimizin içine baka baka "Engelliler gününüz kutlu olsun" demezler mi. İyi ki engelli olduk diye bizi kutluyorlar. Gel de sinir olma bu sözlere. Doğum günü kutlar gibi bizi kutluyorlar. Sorunlarımıza çözüm getirip bitirdiler sıra kutlamada elbette. Güler misin, ağlar mısın?

Sözün özü olarak, bu ülkede ki engelli sorunlarının çözüm yolunu binlerce defa bıkmadan usanmadan dile getirdim. Ömrüm yettiği süresince de doğru bildiğim şekilde dile getirmeye gayret edeceğim. Ta ki bu ülkede, bu şehirde engelli sorunlarının bittiğini görene kadar, engellilerin insanca ve insan onuruna yaraşır bir şekilde yaşayacağı bir ülkeye bir şehre kavuşana kadar mücadele devam edecektir.

Burada bir defa daha dile getireceğim.

Bu ülkede engellilerin yaşadığı sorunların çözüme kavuşabilmesi ve insanca bir yaşama ulaşabilmesinin yolu kanunlar çıkarmakla değil o çıkarılan kanunları uygulamakla mükellef olan mevkisi, makamı ne olursa olsun seçilmiş ve atanmış yetkililerin zihinlerindeki engellerin ortadan kalkmasıyla olacaktır. Zihinlerdeki engeller ortadan kalkmadan ne yaparsanız yapın istediğiniz kanunları çıkarın, istediğiniz Anayasa ile pozitif ayrımcılık getirin, erişilebilirlik ve ulaşılabilirlik sağlanacak deyin akıntıya karşı kürek çekmiş olursunuz. Çünkü kanunları uygulamakla mükellef olan mevkisi, makamı ne olursa olsun seçilmiş ve atanmış yetkililerin zihinlerinde halen engelliler ahret korkusuyla sevabına bakılacak insan gözüyle görülüyorsa bir arpa boyu yol alamazsınız ve sorunlara da çözüm getiremezsiniz.